

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

15 maja

№ 40.

Rok 1934.

TREŚĆ:

USTAWY:

- Poz.:** 349—z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec 684
350—z dnia 10 marca 1934 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym 686

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.:** 351—Sprawiedliwości z dnia 20 kwietnia 1934 r. o zmianie okręgów sądów grodzkich w powiecie radzymskim 694
352—Sprawiedliwości z dnia 20 kwietnia 1934 r. w sprawie zmiany okręgów sądów grodzkich w powiecie koneckim 694
353—Sprawiedliwości z dnia 27 kwietnia 1934 r. w sprawie należnych sędziom kosztów przeniesienia 694
354—Spraw Wewnętrznych z dnia 4 maja 1934 r. w sprawie nadania gminie wiejskiej Skórcz w powiecie starogardzkim, województwie pomorskiem ustroju miasta 694
355—Spraw Wewnętrznych z dnia 8 maja 1934 r. o zmianie granic miasta Czempinia w powiecie kościańskim, województwie poznańskim 695
356—Spraw Wewnętrznych z dnia 8 maja 1934 r. o zmianie granic miasta Murowana Goślina w powiecie obornickim, województwie poznańskim 695

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

- Poz.:** 357—z dnia 18 kwietnia 1934 r. w sprawie przystąpienia W. M. Gdańska do traktatu przyjaźni, handlowego i praw konsularnych między Rzeczpospolitą Polską i Stanami Zjednoczonymi Ameryki 695
358—z dnia 21 kwietnia 1934 r. w sprawie złożenia przez Jugosławię dokumentu ratyfikacyjnego aktu dodatkowego do międzynarodowej konwencji, podpisanej w Bernie dnia 23 października 1924 r., dotyczącej przewozu towarów kolejami żelaznymi. 696
359—z dnia 21 kwietnia 1934 r. w sprawie złożenia przez Turcję dokumentu ratyfikacyjnego konwencji dotyczącej traktowania jeńców wojennych 696
360—z dnia 21 kwietnia 1934 r. w sprawie złożenia przez Turcję dokumentu ratyfikacyjnego konwencji o polepszeniu losu rannych i chorych w armjach czynnych. 696
361—z dnia 28 kwietnia 1934 r. w sprawie złożenia przez Wolne Państwo Irlandji dokumentu ratyfikacyjnego oraz przystąpienia Jugosławji do międzynarodowej konwencji o linjach ładunkowych 696
362—z dnia 30 kwietnia 1934 r. w sprawie złożenia przez Republikę San Domingo i Chili dokumentów ratyfikacyjnych umów Światowego Związku Pocztowego 696
363—z dnia 30 kwietnia 1934 r. w sprawie złożenia przez Rząd Syjamu dokumentu ratyfikacyjnego konwencji o ograniczeniu fabrykacji i o uregulowaniu podziału środków odurzających i przystąpienia Rządu Chin do tej konwencji 697

OBWIESZCZENIE MINISTRA

- Poz.:** 364—Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 marca 1934 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 9 marca 1932 r. o Funduszu Obrotowym Reformy Rólnej 697

349.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 5 marca 1934 r.

o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec.

Art. 1. (1) W celu stwierdzenia wartości hodowlanej bydła, trzody chlewnej i owiec będą prowadzone przez izby rolnicze księgi zarodowego bydła, zarodowej trzody chlewnej i zarodowych owiec, oraz wydawane rodowody i inne zaświadczenia z tych ksiąg. Izby rolnicze mogą powierzać organizacjom rolniczym prowadzenie tych ksiąg oraz wydawanie rodowodów i zaświadczeń tylko za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

(2) Prowadzenie ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych, wymienionych w ustępie poprzedzającym, oraz wydawanie rodowodów i zaświadczeń przez osoby prywatne lub instytucje, nie upoważnione do tego w myśl ustępu poprzedzającego, jest wzbronione.

Art. 2. (1) Wpisywanie zwierząt do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych będzie dokonywane na żądanie właścicieli tych zwierząt, wydawanie zaś rodowodów i zaświadczeń — na żądanie osób interesowanych.

(2) Wymagania, jakim powinny odpowiadać zwierzęta, które mogą być wpisane do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych, a w szczególności wymagania pod względem pochodzenia i wartości użytkowej oraz zasady prowadzenia tych ksiąg — ustala Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 3. (1) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustala wymagania, jakim winny odpowiadać zarodowe obory, chlewnie i owczarnie.

(2) Z chwilą ustalenia tych wymagań nazwy, zawierające określenie „zarodowy”, mogą być używane tylko na oznaczanie tych gospodarstw hodowlanych, co do których izba rolnicza stwierdzi, że gospodarstwa te odpowiadają wymaganiom, ustalonym na podstawie ustępu poprzedzającego.

Art. 4. (1) Izby rolnicze za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych mogą uznawać pewne rasy bydła, trzody chlewnej i owiec za odpowiednie pod względem hodowlanym dla poszczególnych obszarów (gmin, powiatów) w okręgach swej działalności.

(2) W razie uznania pewnych ras bydła, trzody chlewnej lub owiec za odpowiednie dla danego obszaru, zwierzęta innych ras, hodowane na tym obszarze, mogą być wpisywane do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych (art. 1) jedynie w przypadkach i pod warunkami, ustalonymi przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

(3) W razie zmiany uznanej rasy (ust. (1)), rasę poprzednio uznaną uważa się nadal w okresie lat trzech również za odpowiednią dla danego obszaru.

Art. 5. (1) Izby rolnicze przeprowadzać będą na żądanie właścicieli bydła, trzody chlewnej lub owiec kontrolę wartości użytkowej tych zwierząt oraz wydawać odpowiednie świadectwa.

(2) Przepisy o kontroli wartości użytkowej zwierząt oraz o wydawaniu świadectw wyda Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 6. (1) Pokrywanie cudzych krów, sów i owiec dozwolone jest tylko rozplodnikami, uznanymi dla danego obszaru.

(2) Wyraz „rozplodnik” oznacza w rozumieniu niniejszej ustawy buhaja po ukończeniu 10 miesięcy życia, knura po ukończeniu 6 miesięcy oraz tryka po ukończeniu 3 miesięcy.

(3) Wyrazy „rozplodnik uznany” oznaczają w rozumieniu niniejszej ustawy rozplodnika, na którego właścicielowi wydane zostało świadectwo uznania (art. 7 ust. (1)).

(4) Rozplodnik, wybrany na podstawie art. 7 ust. (3), jest rozplodnikiem uznanym tylko na obszarze tej gminy, dla której został wybrany.

Art. 7. (1) Do orzekania o uznaniu rozplodników za odpowiednie do hodowli i wydawania właścicielom rozplodników wybranych bezpłatnych świadectw uznania powołuje się komisje kwalifikacyjne przy izbach rolniczych.

(2) Komisje kwalifikacyjne uznają jako odpowiednie do hodowli te z pośród doprowadzonych rozplodników, które należą do rasy, uznanej za odpowiednią (art. 4), oraz odpowiadają wymaganiom, ustalonym przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

(3) Jeżeli ilość rozplodników, wybranych na podstawie ustępu poprzedzającego, nie jest dostateczna dla zaspokojenia potrzeb hodowlanych gminy, komisja kwalifikacyjna może z pośród pozostałych rozplodników, nie odpowiadających wymaganiom, określonym w ustępie poprzedzającym, wybrać najodpowiedniejsze do hodowli w ilości niezbędnej do zaspokojenia potrzeb hodowlanych tej gminy.

(4) Zakres działania, organizację, postępowanie, okresy działania komisji, wzory oraz terminy ważności świadectw uznania ustala Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

(5) Koszty podróży i diety członków komisji ponoszą instytucje, delegujące te osoby.

Art. 8. (1) Właściciele rozplodników obowiązani są zgłaszać je do zarządu gminy oraz doprowadzać przed komisję kwalifikacyjną w czasie i miejscu, wyznaczonym przez izbę rolniczą.

(2) Obowiązek doprowadzania rozplodników przed komisję kwalifikacyjną nie dotyczy rozplodników, zapisanych do ksiąg gospodarskich zwierząt zarodowych (art. 1).

Art. 9. (1) Jeżeli na obszarze gminy niema dostatecznej ilości rozplodników uznanych, odpowiadających wymaganiom, ustalonym na podstawie art. 7 ust. (2), gminy oraz powiatowe związki samorządowe obowiązane są zapewniać miejscowym rolnikom konieczną ilość takich rozplodników.

(2) O ilości rozplodników uznanych, potrzebnych dla poszczególnych gmin, rozstrzyga wydział powiatowy na podstawie zasad, ustalanych przez właściwą izbę rolniczą.

(3) Koszty nabywania przez gminy rozplodników ponosi Państwo w wysokości 10%, powiatowe związki samorządowe w wysokości 25% oraz zainteresowane gminy w wysokości 65% ogólnej sumy kosztów.

(4) Gminy sąsiadujące mogą łączyć się celem wspólnego kupna rozplodników.

(5) Za pokrywanie krów, świń i owiec uznaniem rozplodnikami gminnymi zarząd gminy może ustanawiać opłaty, które winny być zatwierdzone przez władzę nadzorczą.

(6) Zarząd gminy obowiązany jest prowadzić spisy rozplodników oraz zawiadamiać komisję kwalifikacyjną o ilości krów, świń i owiec, znajdujących się na obszarze gminy.

Art. 10. (1) Izby rolnicze, po zasięgnięciu opinii właściwych powiatowych związków samorządowych, mogą za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych ustanawiać na swą rzecz opłaty od rozplodników nie uznanych w wysokości 50 zł od buhaja, 25 zł od knura i 10 zł od tryka za każdy rok kalendarzowy oraz ustalać terminy uiszczania tych opłat.

(2) Opłaty, przewidziane w ustępie poprzedzającym, pobierają zarządy gmin, przyczem za czynności te otrzymują 25% pobranych opłat.

(3) Izba rolnicza może umarzać zaległe opłaty w przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie.

(4) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ustali, jakie rozplodniki nie uznane wolne być mają od opłat, przewidzianych w ust. (1).

Art. 11. Grzywną do 20 zł karany będzie:

- 1) kto nie zgłasza zarządowi gminy rozplodnika lub nie doprowadza go przed komisję kwalifikacyjną (art. 8);
- 2) kto dopuszcza do powstania warunków, przy których jest możliwe pokrycie rozplodnikiem nie uznanym cudze owy, świni lub owcy (art. 6 ust. (1)).

Art. 12. (1) Grzywną do 300 zł karany będzie:

- 1) kto pokrywa rozplodnikiem nie uznanym cudzą krowę, świnię lub owcę (art. 6 ust. (1));
- 2) kto wbrew postanowieniu art. 1 ust. (2) prowadzi księgi gospodarskich zwierząt zarodowych oraz wydaje rodowody i zaświadczenia;
- 3) kto wbrew postanowieniu art. 3 ust. (2) używa na oznaczenie obory, chlewni lub owczarni nazwy, zawierającej określenie „zarodowy”.

(2) W razie wydania orzeczenia karnego w myśl pkt. 1) artykułu niniejszego powiatowa władza administracji ogólnej może zarządzić wytrzebiecie rozplodnika na koszt i ryzyko właściciela.

Art. 13. (1) Orzecznictwo w sprawach o czyny karalne, przewidziane w niniejszej ustawie, należy do powiatowej władzy administracji ogólnej.

(2) W orzeczeniu skazującym władza administracyjna na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny oznaczy karę zastępczego aresztu stosownie do art. 10 prawa o wykroczeniach.

Art. 14. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 15. (1) Postanowienia art. 1 — 5, 12 pkt. 2) i 3) oraz art. 13 — 16 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ustawy niniejszej na całym obszarze Państwa z wyjątkiem województwa śląskiego.

(2) Postanowienia art. 6 — 11, 12 pkt. 1) oraz ustępu ostatniego tego artykułu wchodzi w życie w zastosowaniu do bydła na obszarach gmin i powiatów, na których była wprowadzona w życie ustawa z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 10, poz. 69) — z dniem ogłoszenia niniejszej ustawy.

(3) Terminy wejścia w życie postanowień art. 6 — 11, 12 pkt. 1) oraz ustępu ostatniego tego artykułu w zastosowaniu do bydła na obszarach gmin i powiatów, na których nie była wprowadzona w życie ustawa, wymieniona w ustępie poprzedzającym, jak również terminy wejścia w życie postanowień art. 6 — 11, 12 pkt. 1) oraz ustępu ostatniego tego artykułu w zastosowaniu do trzody chlewnej lub owiec na obszarach gmin i powiatów, — ustala w drodze rozporządzeń Minister Rolnictwa i Reform Rolnych na wniosek izby rolniczej, przedstawiony za zgodą właściwego powiatowego związku samorządowego za pośrednictwem wojewody. Powyższy wniosek izby rolniczej może dotyczyć tylko tych obszarów, dla których — stosownie do postanowienia art. 4 ust. (1) — zostały uznane odpowiednie rasy bydła, trzody chlewnej lub owiec i jedynie tych zwierząt, których rasy zostały uznane. Wniosek może dotyczyć każdego rodzaju określonych wyżej zwierząt oddzielnie lub kilku rodzajów razem.

(4) Ustalone na podstawie ustawy z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 10, poz. 69) rasy bydła w okręgach hodowlanych uważa się za rasy uznane za odpowiednie pod względem hodowlanym dla poszczególnych obszarów (art. 4).

(5) Świadczenia uznania, wydane na podstawie ustawy, wymienionej w ustępie poprzedzającym, których termin ważności nie upłynął, uważa się za świadczenia uznania w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 16. Z dniem ogłoszenia niniejszej ustawy traci moc obowiązującą ustawa z dnia 28 października 1925 r. o nadzorze państwowym nad buhajami wraz ze zmianami, wprowadzonymi art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rol-

nictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 10, poz. 69).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Nakoniecznikow - Klukowski

350.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 10 marca 1934 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 293) oraz ustawy z dnia 24 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 209) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 2 w ust. 1:

w pkt. 5 po wyrazach: „samolotowe (żegluga powietrznej)” dodaje się: „oraz podlegające na podstawie osobnych przepisów przymusowi koncesyjnemu przedsiębiorstwa przewozu osób i towarów pojazdami mechanicznymi na drogach publicznych”;

w pkt. 13 po wyrazie: „masażystów” wstawia się przecinek oraz wyraz: „kosmetyków”;

w pkt. 16 po wyrazie: „widowisk” wstawia się przecinek oraz wyraz: „gier”;

pkt. 17 otrzymuje brzmienie następujące: „przemysł ludowy, przemysł domowy oraz praca chałupnicza”;

pkt. 19 otrzymuje brzmienie następujące: „przedsiębiorstwa detektywów prywatnych oraz przedsiębiorstwa ochrony mienia (stróżów nocnych)”;

pkt. 20 otrzymuje brzmienie następujące: „biura pisania podań”;

pkt. 21 otrzymuje brzmienie następujące: „przedsiębiorstwa handlu przedmiotami, służącymi wyłącznie do celów wojennych, oraz przedsiębiorstwa handlu bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi”;

po pkt. 22 kropkę zastępuje się średnikiem oraz dodaje się nowy punkt jako punkt 23 o brzmieniu następującem:

„23. przedsiębiorstwa (biura) pośrednictwa w zawieraniu małżeństw.”;

na końcu art. 2 dodaje się nowy ustęp o brzmieniu następującem:

„Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej po wysłuchaniu opinii izb przemysłowo-handlowych i rzemieślniczych oraz rolniczych okre-

śli istotne cechy przemysłu ludowego i domowego oraz pracy chałupniczej, jako zatrudnień zarobkowych, wyłączonych z pod przepisów niniejszego rozporządzenia.”;

2) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Prawa prowadzenia przemysłu, jak również prawa przyjmowania na naukę i kierowania praktycznym kształceniem terminatorów, nabyte na podstawie przepisów dotychczasowych, pozostają w mocy.”;

3) w art. 4 ust. 1 początkowe wyrazy: „Przy prowadzeniu przemysłu” zastępuje się wyrazami: „Przy nabywaniu uprawnienia przemysłowego i prowadzeniu przemysłu”; w ust. 2 tegoż artykułu po wyrazach: „o dopuszczeniu go do nabycia” wstawia się wyraz: „właściwego”;

4) w art. 5 dodaje się na końcu nowy ustęp o brzmieniu następującem:

„Prawo samoistnego wykonywania rzemiosła przysługuje osobom prawnym, w których skład zarządu wchodzi rzemieślnicy, posiadający uzdolnienie zawodowe do samoistnego prowadzenia rzemiosła.”;

5) w art. 6 po wyrazach: „przepisom bezpieczeństwa” wstawia się przecinek i dodaje się wyraz: „porządku”;

6) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„Kto rozpoczyna prowadzenie przemysłu ze stałą siedzibą, nienależącego do przemysłów koncesjonowanych (art. 8), powinien donieść o tem równocześnie władzy przemysłowej I instancji, która potwierdzi bez zwłoki odbiór zgłoszenia, jeżeli wydaniu tego potwierdzenia nie sprzeciwiają się przepisy rozporządzenia niniejszego co do ograniczeń rozpoczęcia prowadzenia przemysłu. Osoba, mająca zamiar prowadzić przemysł w zakładzie przemysłowym, którego urządzenie wymaga według art. 14 uprzedniego zatwierdzenia projektu, zgłasza i rozpoczyna prowadzenie przemysłu dopiero po otrzymaniu od właściwej władzy przemysłowej decyzji, zatwierdzającej projekt urządzenia danego zakładu przemysłowego.”;

7) w art. 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„Osoby prawne powinny podać dane, wskazane w ust. 2 pod liczbą 2 — 4, a w odniesieniu do przedsiębiorstwa, należącego do rodzajów, określanych rozporządzeniami Ministra Przemysłu i Handlu, powinny nadto podać dane co do 1) kapitału zakładowego przedsiębiorstwa ze wskazaniem jego pochodzenia (krajowego czy zagranicznego), 2) zdolności produkcyjnej przedsiębiorstwa oraz 3) składu osobowego grona założycieli, względnie pierwszego zarządu przedsiębiorstwa.”;

W tym samym artykule dodaje się na końcu nowy ustęp o brzmieniu następującem:

„Przy zgłaszaniu rozpoczęcia prowadzenia rzemiosła mają nadto zastosowanie postanowienia art. 144 i 147.”;

8) w art. 8 w pkt. 1 po wyrazie: „wodociągowych” wstawia się wyrazy: „i kanalizacyjnych”; w punktach 3 i 4 tegoż artykułu skreśla się wyrazy: